

gaa Aar; inden dette Spørgsmaal kunde rejses paa ny; der er Ting, der kunne blive fremførte saa ofte, at det kan virke trættende.

Med Hensyn til Anmærkningen vedrørende Husmandsforeningerne skal jeg ikke sige et eneste Ord, men kun henvise til den vidtløftige Debat, vi havde her i Fjor om denne Sag, det maa være tilstrækkeligt. Men en Ting interesserer mig; det er ikke noget overraskende, men det er alligevel interessant nu at konstaterere, at det ærede Medlem i Dag her med megen Styrke hævder, at det er naturligt og lige til, at han og ligesindede rejse rundt til de faglige, landøkonomiske Husmandsforeninger og prædike Partipolitik. Jeg ved, at det ærede Medlem paa dette Punkt ikke er i Overensstemmelse med Ledelsen indenfor Husmandsforeningerne. Den Mand, der staar som Formand for de samvirkende danske Husmandsforeninger, har gentagne Gange udtalt, at Foreningernes Opgave er faglig og saglig økonomisk, men ikke politisk og endmindre partipolitisk. Formanden for den sjællandske Husmandsforening har udtalt sig i samme Retning, og det er dette, som glæder mig; at Opfattelsen er saaledes indenfor Ledernes Kreds, og fastholdes det, er det andet end Ord — og jeg har ikke Grund til at tvivle om, at det er deres alvorlige Overbevisning —, saa gentager jeg; hvad jeg sagde i Gaar, at saa har det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) Ret i sin Opfattelse, at Husmandsforeningerne ere ved at arbejde sig ind under en Tilstand, hvor de komme til at staa stærkere end før. Men efter at vi nu have hørt af det ærede Medlem, at det er en naturlig og selvgiven Sag, at han kan rejse rundt og prædike Partipolitik i Husmandsforeningerne, saa kommer det ærede Medlem nu her og stiller Forslag om, at vi skulle indrette os paa at give Drifts-laan, der skulle administreres af disse efter hans Opfattelse og Ønske partipolitiske Organisationer. Det er noget af det dristigste, som vistnok endnu er blevet budt det høje Folketing. Disse Organisationer frigøre sig imidlertid, som sagt, for de partipolitiske Bestræbelser, saa jeg haaber, det ærede Medlem kommer til at opleve den Dag, da de ikke ønske at høre Foredrag af ham om det politiske Ukrudt.

Det ærede Medlem (K. M. Klausen) maatte saa tie til min Paavisning af, at han i Gaar gjorde sig skyldig i en Fejltagelse, naar han vilde nægte, at han

havde udtalt sig, som jeg i Gaar paastod. Det ærede Medlem kører fremdeles op med Ekspeditionssekretærene og ankede navnlig over, at der var saa mange af dem i Landbrugsministeriet. Jeg maa gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at der ikke er en eneste Ekspeditionssekretær mere i noget Ministerium, end Folketinget har givet Bevilling til. Een for een ere de foreslaaede og bevilgede her i Rigsdagen, og saa kan man ikke bag efter komme og tale om, at det er noget, som Ministrene gaa og lave bag Rigsdagens Ryg. Saaledes talte det ærede Medlem i Gaar, og trods min Rettelse overfor det ærede Medlem faldt hans Ord i Dag svøbt ind saaledes, at det fremdeles kunde forstaaes paa den Maade, at Ministrene egentlig gik og lavede Ekspeditionssekretærer — i Forbindelse med en elskværdig Bemærkning om den Trang, den forskellige Trang, der kan være til Ekspeditionssekretærer i de forskellige Ministerier, en Bemærkning, som jeg naturligvis ganske skænker det ærede Medlem.

Det glæder mig, at det ærede Medlem (K. M. Klausen) fandt Anledning til klart og bestemt at tage Afstand fra den Betragtning, som vi maatte faa af hans Udtalelser i Gaar, at det var Meningen, at man kunde sammenslutte Det kongelige danske Landhusholdningsselskab, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne paa samme Maade, som Fjerkræavisforeningerne vare sammensluttede. Jeg har ikke læst det ærede Medlems Foredrag, hvad dette Afsnit angaar, men jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at man af hans Ord i Gaar maatte faa den Opfattelse, at det var Meningen, at det kunde gøres ganske paa samme Maade. Men nu tager det ærede Medlem Afstand fra denne Tanke, hvad enten han nu har givet den Udtryk i Ord i Gaar eller ej, og Hovedsagen er, at det ærede Medlem nu tager Afstand fra den Betragtning, som jeg troede, han havde, nemlig at man kunde slaa disse Foreninger sammen. Nu slutter han sig til den Tanke, der har været fremme, og hvorom jeg allerede i Dag har haft Lejlighed til at sige, at den har min Tilslutning. Jeg føjede til, at naar det ærede Medlem og andre ligesindede høre op med deres partipolitiske Propaganda overfor Husmandsforeningerne, saa er det Tidspunkt nærmere, da det, der her tilstræbes, kan fuldbyrdes. Men naar det ærede Medlem i Dag staar frem for det høje Ting og for Offentligheden Landet over og siger: Det er en selvsagt Ting,